





РОССИЯ, РОССИЯ, МЕНИНГ ВАТАНИМ, МЕН СЕНИНГ УЎЛИНГМАН, ЭМАСМАН МЕХМОН, СЕНИНГ ТУПРОЎИНГДА УЛГАЙДИ ТАНИМ, ХОЗИРМАН СЕН УЧУН БЎЛМОҚҚА ҚУРБОН.

Хамид ОЛИМЖОН

ҒАЗАЛ

На бўлғай бир нафас мен ҳам ёноғинг узра хол бўлсам, Лабинг яроғидан томганги кўб қатра бол бўлсам...

ҲАМИД ОЛИМЖОН ТУҒИЛГАН КУНИНГ ЕТМИШ ЙИЛЛИГИГА



ЎЗБЕКИСТОН

Хамид ОЛИМЖОН

Водийларни яёв кезганда Бир ажиб ҳис бор эди манда... Чаплар уриб гуллаган боғи Улар эдим Ватан тупроғи...

Хар бурчакда бошқасар бўлмас Кулбаларини келиб босмас кум, Гўдақларини ютмас оч ўлими, Одамга бахт ва толе ёрди...

Мен элиминг юрагиде ашайман, Эрк деганинг тилагиде ашайман.

Хамид ОЛИМЖОН.

У ШУНДАЙ ИНСОН ЭДИ

Ғиждувон шаҳридан қўйга қараб кетган кафтедик текис йул сизни «Зарафшон» колхозининг Бойхотини, Фирришкен қишлоқларига олиб боради...



СУЛФИЯ

ЮЛДУЗИМИЗ

Биз Ҳамид ака ҳақида кўп эсимиз, кўп гапиримиз. Лекин булар хотира эмас. Хотира ўтмиш воқеалар ҳақида ёзилади. Ҳамид Олимжон эса бизнинг замондошимиз...

Булар — бетиним иккоч қишлоқлари — бевосита фронт учун ишлатилган арбоблар эди. Фаёзли, хотиржам ҳаёт, кабинетдаги ўнги шарт-шароитлар уларни қаноатлантирмади...

Устознинг катта митинглардаги ёрқин нуқталари хотирламизда. У ўзбек ва рус тилиларида жуда мукаммал сўзлар, ўзининг ота-бурч ватанпарварлик руҳидаги шеърларини катта аудиторияларда мислсиз маҳорат билан ўқий эди...

Ҳамид Олимжоннинг ҳаракатлари армиядаги жангоҳларга кўнрақ сафарларида бош бўлди. У кунларини сафарбар эди билар, энг муҳим талбирга кўл уриб бошқаларини арғаштириб олар, ёшу кеска унга талбирни туради...

Шундай долзарб кунларда мамлакат миқёсидаги ташкилий иккочий тадбирлар билан, фронт ва гаалабамиз тақдирига болғич катта ишлар билан банд пайтларда ҳам Ҳамид ака биз ёшларни кўздан қочирмас, илк машҳурларимизни ҳам талабқандар билан кузатиб борар эди...

Ҳамид Олимжон Шарқнинг энг йирик лириклариди. У лириканинг қунига қунига ўн оғиз билан қаради, ўзининг барча жанрдаги асарларини лириканинг нафис сеҳри билан сугурди...

Ҳамид Олимжон Ойбек, Гафур Гулом, Уйғунлар билан бирга поэзиямизнинг замонага муносиб қомолот босқичига кўтарди. Шеъримиз осмониде бу гўл юлдуз ҳеч қачон хира торتماйди.

Асқад МУХТОР, Ҳамза номиданг Ўзбекистон Давлат мукофотининг лауреати.

Сора отам билан отанедан етим қолиб, ҳолам тарбиясида ўсдим. 1929 йили Бойхотини қишлоғига Сталин номида колхоз тусида. Бола-лигимнинг отаси раҳматлик Омон билан ўша йили бир-биримизга кўнғил бердик...

Ҳамид Олимжон хушчақчақ, кувноқ камтаргина ва лекин донишманд йигит эдилар. 1935 йил декабрда Бухорода пахтакорлар қурултойи бўлди. Мен илғор теримчи ва бригада бошлиғи сифатида қурултойда қатнашдим...

ЎРИК ГУЛЛАГАНДА

КАТРА

Фронтларда ҳаёт-мамонт жанглари борарди. Мамалга кичикариси фронтга қувават бериш кийи билан шордан. Хар-бир ховандон фронтга совага юборар, ўз халқларини устига: «Нур-диндаларимиз деҳ баарди, Халқларда иссиқ нимча, пайпоқ, пахталик шим, нон, туршак, майиз, хат ва суратлар солиниган бўларди...

Фронтларда ҳаёт-мамонт жанглари борарди. Мамалга кичикариси фронтга қувават бериш кийи билан шордан. Хар-бир ховандон фронтга совага юборар, ўз халқларини устига: «Нур-диндаларимиз деҳ баарди, Халқларда иссиқ нимча, пайпоқ, пахталик шим, нон, туршак, майиз, хат ва суратлар солиниган бўларди...

Секретарь ким биландир телефонда гаплаганди. Афтидан дийи сўх эди. — Наҳот, шу оғир кунларда ҳам сўзи халқ қўнида сангиди, гаалабамизга уни амин қилишдек мукдас бурч сизни бевозта қилмасми? — У хил янги қолди, оғир нафас олар, телефон трубасининг қулоғига босганича энгашиб ўтирарди...

Секретарь сержанланди, қулоғини ақирроқ тутди, шoirнинг товуши тобора авжланди, янгироқ ҳамма ёқни ўз зобтига оларди, шу катта хонага гўе баҳор ёрқинлиги кўчиб олган эди, анвои гуллар бўйн ҳавола-ҳавола сузиб юрганайди...

Шoir кўнради ростлади. Гўе елқисидан босиб турган зил вазиқат қолди, қовоқлар аста кўтарилди, сипо ҳеҳрасида бевозталиқ кўнради...

Шoirнинг қалбиде, сизинг қўнида, ҳаётини қуйлабди, чекилар алам. Туялар тушимдасан, кундуз ёдиде, Мен ҳаёт эканман, ҳаётсан сен ҳам!

Нурдод ШАМШАРОВ.

БИРИ БИРИГА УСТОЗ...

Едиде, 1946 йилнинг кузи эди. Мен устоз Айнининг аспиригини сифатида тез-тез адиб ҳузурига бориб турардим. Бир кун адиб Мухаммад Шариф Гулзийни иккочда келивди...

Бўрттириб кўрсатишга, тарихий воқеалар моҳитини тўғри очишга алоҳида эътибор берган.

Шу бирига мисолданок кўрииб турибдики, Муханна шаҳсияти ва Муханна қўзғолонинг давр тарихий шароити нукта назаридан тўри ва ҳаққоний талқин этишда устоз Айни билан шоғирди Ҳамид Олимжон бир хилде ёнашганлар, бир хил шу тугталлар. Шу бирига фактада устоз Айни билан Ҳамид Олимжон ўртасидеги саманжий дўстлик ва иккочий ҳамкорликнинг ёрқин намунасини кўриш мумкин.

Раҳим МУҚИМОВ, филология фанлари доктори.

ШОИРНИНГ УЙ МУЗЕЙИ

Эски шаҳардаги Революция хёбонидан колхоз қишлоғига борадиган «Москва» кўчаси бахт ва шодлик кўнчиси Ҳамид Олимжон ўқитган мактабга, шoirнинг ўн-ўнликнинг қуйлаб ўтган Сангзор дарёси ва гуллар терган Нурота тизма тугталарига пойёзд бўларди...

БАҲОР КЕЛДИ СЕНИ СЎРОҚЛАБ

Селқини саҳарларда, бодом гулида, Биниша вакида, орларда баҳор, Қушларнинг парозини, елларнинг номи, Баҳамл водийларда, қирларда баҳор...

Мен ҳаёт эканман, ҳаётсан сен ҳам! Мухайярнинг қалбиде, сизинг қўнида, ҳаётини қуйлабди, чекилар алам. Туялар тушимдасан, кундуз ёдиде, Мен ҳаёт эканман, ҳаётсан сен ҳам!

